

A Pécsi Ítéltábla a Harkányi, Czövek és Deme Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Harkányi Ágnes ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a **I.rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen 6.135.712 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2011. október 10. napján kelt 15.P.20.906/2010/47. számú ítélete ellen a felperes által 49. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A felperest terhelő, államnak fizetendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és annak összegét 368.100 (háromszázhatvannyolcezer-száz) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - 45.000 (negyvenötezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. és II. rendű alperesek 2000-től 2003. év elejéig élettársi kapcsolatban éltek.

A felperes és az I. rendű alperes 2004. július 20-án kölcsönszerződést kötöttek, amellyel a felperes 2.500.000 forint kölcsönt nyújtott az I. rendű alperesnek 2005. július 20. napjáig 30%-os ügyleti kamat kikötése mellett. Az írásbeli kölcsönszerződést tanúként a II. rendű alperes is aláírta, de a kölcsönszerződés létrejöttékor nem volt jelen. Az I. rendű alperes 2005. július 20-án 750.000 forint ügyleti kamatot fizetett meg a felperesnek, majd ugyanezen a napon a felperes és az I. rendű alperes között újabb kölcsönszerződés jött létre, amellyel a felperes

2.500.000 forint kölcsönt adott az alperesnek 2006. július 20-ai visszafizetési határidővel. E kölcsönszerződés megkötésekor tényleges pénzáadásra nem került sor. A II. rendű alperes a kölcsönszerződést tanúként nem írta alá.

2006. július 20-án az I. rendű alperes újabb okiratban kötelezte magát, hogy a felperestől kölcsönkapott 3.250.000 forintot és annak kamatait 2006. szeptember 20. napjáig visszafizeti. Ugyanezen a napon kölcsönadási szerződés kiegészítése elnevezésű okirat is létrejött a felperes és az I. rendű alperes között, amely szerint az I. rendű alperes, mint kölcsönvevő a felperestől 3.250.000 forintot kölcsön kapott azzal, hogy azt kamataival együtt két hónap múlva adja vissza. A kölcsönadási szerződés kiegészítést a II. rendű alperes utólag tanúként írta alá.

Az I. rendű alperes a kölcsönszerződést nem teljesítette, a felperes a szerződésből eredő igényét a Városi Bíróságnál fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel érvényesítette. A Városi Bíróság által kibocsátott fizetési meghagyás ellen előterjesztett ellentmondásban az I. rendű alperes 1.750.000 forint erejéig a követelést elismerte. Az elismert követelés tekintetében a fizetési meghagyás 2007. július 13-án jogerőre emelkedett. Az ezt meghaladóan perré alakult eljárásban a Városi Bíróság 4. szám alatt, majd másodfokon a Megyei Bíróság hozott ítéletet. A jogerős ítélet kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 750.000 forint tőkét, valamint 2.500.000 forint után 2005. június 20-tól a kifizetésig járó évi 30%-os ügyleti kamatot és 2007. január 1-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 1/3-ával megegyező mértékű késedelmi kamatot.

A jogerős ítéletben foglalt marasztalást az I. rendű alperes a felperes felé nem fizette meg, ezért végrehajtási eljárás indult az I. rendű alperes adós ellen, amely azonban eredményre nem vezetett, az I. rendű alperesen a követelést nem lehetett behajtani.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság a II. rendű alperest, mint az I. rendű alperes élettársát arra, hogy fizessen meg a felperes részére a Városi Bíróság 1. számú jogerős fizetési meghagyása, valamint a Városi Bíróság és a Megyei Bíróság 5. számú jogerős ítélete alapján mindösszesen 2.500.000 forintot, valamint annak 2005. július 20-tól a kifizetés napjáig járó évi 30%-os ügyleti kamatát és 2007. január 1-től a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 1/3-ával megegyező mértékű késedelmi kamatát azzal, hogy a II. rendű alperes felelőssége a jogerős határozatokban kötelezett I. rendű alperessel egyetemleges. Arra hivatkozott, hogy a 2004. július 20-ai kölcsönszerződés alapján az I. rendű alperesnek átadott 2.500.000 forint kölcsön felhasználásra került a d.-i 951/2/A/13. hrsz.-ú, a d.-i 336. hrsz.-ú, valamint a d.-i 732/6/A/52. hrsz.-ú ingatlanok megvásárlásakor, amely ingatlanok a II. rendű alperes tulajdonát képezik. Az ingatlanok vonatkozásában tulajdoni igényt a II. rendű alperessel szemben nem érvényesített.

Az I-II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 150.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket.

Döntését azzal indokolta, hogy az I. és II. rendű alperesek nem házastársak, így a Csjt.30.§ (3) bekezdése alapján az élettárs által kötött kölcsönszerződésért külön kötelezettségvállalás nélkül az II. rendű alperesnek helytállási kötelezettsége nincs. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt is megállapított az elsőfokú bíróság, hogy a 2004. júliusában történt első kölcsönszerződés megkötésekor az I. és II. rendű alperes nem álltak élettársi kapcsolatban, illetőleg a beszerzett bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy a felperes keresetében hivatkozott adásvételi szerződésekben rögzített vételáraknak nem képezte részét a felperes által az I. rendű alperesnek kölcsönadott 2.500.000 forint.

Az ítélet ellen annak megváltoztatása és a módosított kereseti kérelem teljesítése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a kölcsönszerződés megkötésnek időpontjában az I. és II. rendű alperesek ne lettek volna élettársak, illetve arra, hogy a II. rendű alperes ismerte a kölcsönszerződés megkötésének tényét és a kölcsön összegét az I. rendű alperessel együtt költötte el. Kifogásolta az elsőfokú bíróság által terhére rótt illeték összegét is, hivatkozva arra, hogy módosított kereseti kérelme 750.000 forint tőke és járulékaik megfizetésére vonatkozott.

A II. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokai között helyesen hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság EBH 2001.531. számú elvi határozatában kifejtettekre abból a szempontból, hogy az élettárs - külön kötelezettségvállalás hiányában - nem tartozik helytállással a másik élettárs által kötött szerződésből fakadó kötelezettségekért.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás anyagából kiemeli a felperesnek azt a személyes előadását (41. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 3. bekezdés), amely szerint „elmondom, hogy én nem akartam azt, hogy a kölcsönszerződésben a II. rendű alperes is belekerüljön, erről nem is volt szó. Tanúként írta csak alá a II. rendű alperes. A II. rendű alperes a 2005. július 20-ai újabb kölcsönszerződésben nem szerepel tanúként, itt tanúként csak F. J., F. L. Zs., F.-né K. M. szerepelt. A 2006. július 20-ai szerződésnél tanúként már szerepel II. rendű alperes, valamint F.-né K. M., de én V. H.-val nem találkoztam egyik szerződéskötésnél sem. Azon két esetben, amikor tanúként szerepelt, akkor már előre ő aláírta ezt a kölcsönszerződést”.

A fentiekből kitűnően a felperes még csak nem is állította a perben, hogy a II. rendű alperes is adóstársként felelne a kölcsönszerződésben foglaltak teljesítéséért, így az irányadó bírói gyakorlat alapján, és erre vonatkozó jogszabályi kötelezettség hiányában a II. rendű alperest még abban az esetben sem terhelné helytállási kötelezettség, ha a szerződések megkötésének időpontjában az I. rendű alperes élettársa lett volna.

A kifejtettekre tekintettel - házassági kötelék hiányában - irreleváns a kereseti kérelem elbírálása szempontjából, hogy az alperesek a perbeli szerződések megkötésének időpontjában élettársak voltak-e vagy sem, mint ahogy az is, hogy a kölcsön összegét az I. rendű alperes mire fordította.

A felperes kereseti kérelmét eredetileg az I. és II. rendű alpereseknek 6.135.712 forint és járulékai egyetemleges megfizetésére kötelezése iránt terjesztette elő. E keresetét utóbb (35. jkv.3.oldal) leszállította és a II. rendű alperest a Városi Bíróság 4. és a Megyei Bíróság 5. számú ítéleteivel a felperes javára az I. rendű alperes terhére megállapított 750.000 forint tőke továbbá 2.500.000 forintnak 2005. július 20-tól a kifizetésig járó 30%-os ügyleti és 2007. január 1-től a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperessel egyetemlegesen.

Az Itv. 39.§(1) bekezdése szerint a polgári peres eljárásban az illeték alapja - ha törvény másként nem rendelkezik - az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke, jogorvoslati eljárásban pedig a vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint a kereset leszállítása a perköltségviselés szempontjából a pervesztéssel azonos következményekkel jár (Legfelsőbb Bíróság Gf.III.33.786/1992.)

A Pp. 253.§(3) bekezdés második mondata értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték...megfizetéséről.

A fentiek értelmében másodfokú bíróság megváltoztathatja az elsőfokú határozatot akkor is, ha az elsőfokú bíróság az illeték kiszabását jogszabálysértéssel mellőzte (BH.1975.288.)

A felperes fellebbezése az elsőfokú eljárási illeték leszállítása iránti részében is alaptalan. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet felülbírlata során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte az eljárás megindításakor fennállott pertárgyérték után az illeték kiszabását, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében a Pp.253§(2) bekezdése alapján helybenhagyta, az illeték viselésére vonatkozó részében pedig a Pp. 253.§ (3) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a teljes egészében pervesztes felperest terhelő elsőfokú eljárási

illeték összegét a 6.135.712 forint eredeti pertárgyérték alapján az Itv.42.§(1) bekezdése szerinti mértékben felemelte.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, és az Itv.74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésre le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az I. és II. rendű alperesek perköltségigényt a másodfokú eljárásban nem terjesztettek elő, egyéb megtérítendő költség nem merült fel, ezért arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§ (1) bekezdés f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2012. május 7.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró

A kiadmány hitelül: